

Fanfár

Amikor e sorokat papírra vetem, még május eleje van. Fázósan húzom össze magam egy nagy pulóverben, s az ablakon át bámulom a csendes, késő tavaszi esőt. „A mindenit!” – gondolom magamban – „Nem járja, hogy még mindig nincs nyár!” Mert hogy most már minden porcikánk a napsütést, a meleget, az ellazulást kívánja, és ehhez természetesen az is hozzátartozik, hogy egy időre felmentést kapunk mindennapi teendőink alól. Azaz nincs tanítás, nincs munka, nincs vekkercsörgés és buszhoz, villamoshoz szaladás reggelente, hanem szünidő van. (A felnőtteknek meg talán némi szabadság!) Alvás, semmittevés, kirándulás, strandolás, sátrazás ...

Az ám, a sátrazás! Épp ilyen esős idő volt, amikor a szüleimmel, a testvéremmel meg néhány családdal a Balatonon nyaraltunk egy hétig – sátorban. A gyerekeknek mindig nagy kaland az ilyesmi, hiszen teljesen máshogy alszik, eszik, fürdők, játszik az ember egy maga állította ponyvamenedékben mint a kényelmes, unásig ismert lakásban. A sátor napközben titokkuckó, ahol a többi gyerekkel lehet terveket szőni, pusmogni, hencseregni, éjszaka meg alom, ahol oda lehet bújni apához és anyához, ha félelmetes a szél hangja. Amúgy meg szabad tűzőn fő az ebéd, vagy ha nem sütünk-főzünk, akkor „veszünk majd a parton valami harapnivalót”.

Persze sokkal jobb sátrazni meleg, illatos nyári estéken mint zuhogó esőben, de az utóbbi is kétségkívül eseménydús tud lenni. Például beázik a sátor, és mindenki menti, ami menthető. Vagy apukám barátja viccesen belém bokszol reggel, mert azt hiszi a sátron kívülről, hogy apa alszik azon a helyen. Esetleg beköltözik egy béka is hozzánk, amitől anya retteg, és sikítva követeli éjfélkor, hogy tüntessük el azonnal ezt a ruszyságot. Netán a Balatonnál töltött hét alatt kétszer sikerül fürdeni, akkor sem a tóban, hanem szódavízzel a sátor előtt. Mellesleg ez volt életem első sátrazása – és családommal egyben az utolsó is... Azóta is emlegetjük ezt a hetet, s amikor már felnőttebb fejjel újabb „ponyvás” nyaralásokra adtam a fejem, előtte mindig hosszan kértem a jószerencsét, hogy csak most ne essen! Mindazonáltal mindannyiótoknak kívánom, hogy ezt az élményt ne hagyjátok ki a nyárból!

Legyen jó hosszú, tartalmas vakációtok, s augusztus végétől várunk Benneteket szeretettel a Vojtina Bábszínházban!

Papp Melinda

